

globe v primeru ustrezne odgovornosti za davčne prekrške preneslo s Skatteverket oziroma v nekaterih primerih z upravnih sodišč na redna sodišča v zvezi z njihovo presojo obtožbe zaradi davčnih kršitev?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 29. decembra 2010 vložilo Augstākās tiesas Senāts (Republika Latvija) – Trade Agency Ltd proti Seramico Investments Ltd

(Zadeva C-619/10)

(2011/C 72/25)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Trade Agency Ltd

Nasprotna stranka: Seramico Investments Ltd

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je sodišče države članice, ki mora odločiti o vlogi za priznanje odločbe tujega sodišča v skladu s členom 34(2) Uredbe št. 44/2001⁽¹⁾, v primeru, da je odločbi tujega sodišča priloženo potrdilo, predvideno v členu 54 Uredbe št. 44/2001, kljub temu pa tožena stranka priznanju nasprotuje, ker ji v državi članici izvora ni bilo vročeno pisanje o začetku postopka, samo pristojno za preizkus skladnosti podatkov iz potrdila z dokazili? Ali je takšna razširjena pristojnost sodišča države članice, ki odloča o vlogi, v skladu z načelom medsebojnega zaupanja v ustrezno sodnega varstva, kot je opredeljeno v uvodnih izjavah 16 in 17 Uredbe št. 44/2001?
2. Ali je zamudna sodba, s katero se vsebinsko odloči o sporu, ne da bi se preučili predmet tožbe in njeni temelji, in ki ne vsebuje nobene obrazložitve glede vsebinske utemeljenosti tožbe, v skladu s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in ali z njo ni kršena pravica tožene stranke do poštenega sojenja, kot je opredeljena v tem členu?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 12, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammarrätten I Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Švedska) 27. decembra 2010 – Migrationsverket proti Nuriye Kastrati, Valdrini Kastrati, Valdirnu Kastrati

(Zadeva C-620/10)

(2011/C 72/26)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Kammarrätten I Stockholm - Migrationsöverdomstolen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Migrationsverket

Tožene stranke: Nuriye Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdirn Kastrati

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Uredbo št. 343/2003⁽¹⁾ glede na, *inter alia*, določbe njenega člena 5(2) in/ali neobstoja določb o prenehanju odgovornosti države članice za obravnavanje prošnje za azil, razen tistih v členih 4(5), drugi pododstavek, ter 16(3) in (4) te uredbe, razlagati tako, da umik prošnje za azil ne vpliva na možnost njene uporabe?
2. Ali je treba za odgovor na zgoraj postavljeno vprašanje upoštevati fazo postopka, v kateri je prošnja za azil umaknjena?

⁽¹⁾ Uredba sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države, UL 2003 L 50, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija) 29. decembra 2010 – ADSITS „Balkan and Sea properties“ proti Direktor der Direktion „Anfechtung und Verwaltung des Vollzugs“ – Varna

(Zadeva C-621/10)

(2011/C 72/27)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativen sad Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ADSITS „Balkan and Sea properties“

Tožena stranka: Direktor der Direktion „Anfechtung und Verwaltung des Vollzugs“ – Varna

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 80(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost⁽¹⁾ razlagati tako, da je pri dobavah med povezanimi osebami, če je cena višja od tržne cene, osnova za odmero davka tržna cena transakcije le, če dobavitelj ni upravičen do polnega odbitka vstopnega davka, ki velja za nakup oziroma izdelavo predmetov, ki so predmet dobave?
2. Ali je treba člen 80(1)(c) Direktive 2006/112 razlagati tako, da država članica ne more predvideti nobenega od ukrepov – če je dobavitelj izvršil pravico do polnega odbitka vstopnega davka za blago in storitve, ki so predmet zaporednih dobav med povezanimi osebami, po višji vrednosti od tržne vrednosti in ta pravica do odbitka vstopnega davka ni bila popravljena v skladu s členi od 173 do 177 Direktive – s katerimi je kot osnova za odmero davka določena izključno tržna vrednost?
3. Ali so v členu 80(1) Direktive 2006/112 taksativno naštetih primeri, ki predstavljajo pogoje, pod katerimi sme država članica sprejeti ukrepe, na podlagi katerih je osnova za odmero davka pri dobavah tržna cena transakcije?
4. Ali je nacionalna pravna ureditev, kakršna je ta v členu 27(3), točka 1, Zakon za danak varhu dobavenata stoinost (zakona o davku na dodano vrednost), dopustna tudi v drugih okoliščinah, kot so tiste, ki so naštetje v členu 80(1)(a), (b) in (c) Direktive 2006/112?
5. Ali ima v primeru, kakršen je obravnavani, določba člena 80(1)(c) Direktive 2006/112 neposredni učinek in ali jo sme nacionalno sodišče uporabiti neposredno?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Tožba, vložena 21. decembra 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-624/10)

(2011/C 72/28)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: M. Afonso, zastopnik)

Tožena stranka: Francoska republika

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Francoska republika, s tem da je v naslovu IV upravnih navodil št. 105 z dne 23. junija 2006 (3 A-9-06) določila upravno toleranco, ki odstopa od postopka obrnjene davčne obveznosti DDV in je med drugim vključila, da prodajalec ali izvajalec storitev s sedežem zunaj Francije določi davčnega respondenta, ni izpolnila obveznosti iz Direktive DDV, zlasti iz njenih členov 168, 171, 193, 194, 204 in 214;
- Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v tožbi poudarja, da je francoska zakonodaja, ki odstopa od postopka obrnjene davčne obveznosti DDV, v nasprotju s pravom Evropske unije.

Prvič, davčni zavezanci, ki želijo koristiti ugodnost, uvedeno v izreku naslova IV upravnih navodil 3 A-9-06, morajo določiti davčnega zastopnika, to pa ni v skladu s členom 204 Direktive DDV. Ta člen omogoča državam članicam, da določijo tako obveznost samo v primeru, kadar z državo, v kateri ima davčni zavezanec sedež, ne obstaja noben pravni instrument o pravni pomoči na področju posrednih davkov, podobno temu, ki je določen v pravu Unije.

Drugič, upravna toleranca je prav tako odvisna od obveznosti prodajalca, da se identificira za namene DDV v Franciji, kar ni v skladu s členom 214(1) Direktive DDV. Iz te določbe je razvidno, da obveznost identifikacije za namene DDV ne zadeva davčnih zavezancev, ki na ozemlju države članice, kjer nimajo sedeža, ne opravljajo dobav blaga ali storitev, za katere velja postopek obrnjene davčne obveznosti za stranko, zlasti ob uporabi člena 194 Direktive DDV.

Tretjič in zadnjič, izrek predvideva, da se odbitni DDV naloži prodajalcu ali ponudniku storitev na DDV, pobranega od ene ali več strank. To ni v skladu z določbami členov 168 in 171 Direktive DDV, na podlagi katerih je treba kompenzacijo med odbitnim DDV in pobranim DDV opraviti na ravni vsakega zavezanca. Taka določba, ki odstopa, poleg tega ne more temeljiti na členu 11 te direktive.